

Makro II - HO2

Jeppe Vanderhaegen
Jacob Vestergaard

March 17, 2022

Exercise 16.3

16.3.1

Vi har følgende definition for S :

$$S = Y_1 - C_1$$

Såfremt at $S < 0$, vil vores agent derfor have større forbrug end indkomst i periode 1. Vores agent må derfor være netto-debitor, og påtage sig gæld, for at finansiere sit forbrug i den første periode. Følgende er bevist for, at $C_2 \geq 0$ er ækvivalent med $S \geq \frac{-Y_2}{(1+r)}$. C_2 sættes lig med 0:

$$0 \geq (1+r)S + Y_2 \Leftrightarrow$$

$$S \geq \frac{-Y_2}{(1+r)} \Leftrightarrow$$

Fortolkningen er som følgende. Når forbrugeren vælger at tage et lån i den første periode, skal vedkommende sørge for at forbrugeren kan betale lånet tilbage i senest i periode 2. Forbrugeren kan altså ikke låne uhensigtsmæssigt, og der er en budgetrestriktion på forbrugers lånemuligheder.

16.3.2

Forbrugers intertemporale budgetrestriktion er givet som, at summen af forbrug i nutidsværdi skal svare til summen af indtægten i nutidsværdi (Her antages $V = 0$). Ligningen for forbrug i første periode kan omskrive som følgende:

$$S = Y_1 - C_1$$

Dette indsættes i forbrug for periode 2:

$$C_2 = (1+r)S + Y_2 \Leftrightarrow$$

$$C_2 = (1+r)(Y_1 - C_1) + Y_2 \Leftrightarrow$$

$$(1+r)C_1 + C_2 = (1+r)Y_1 + Y_2 \Leftrightarrow$$

$$C_1 + \frac{C_2}{1+r} = Y_1 + \frac{Y_2}{1+r} \Leftrightarrow$$

$$C_1 + \frac{Y_2}{1+r} = H$$

Hvilket nu er ækvivalent med opgaveformuleringen. H er den samlede indkomst igennem hele agentens liv, tilbagediskonteret til nutidsværdi.

16.3.3

Når forbruget i den første periode er meget lavt, vil det give meget nytte at forbruge en ekstra vare, bygget på antagelsen om $u'(C) \rightarrow \infty$ hvis $C \rightarrow 0$. Derfor kan det svare sig at forbruge en smule. Samme antagelse om nytten er antaget for forbrugsplan, C_2 . Herved må det gælde, at forbruge en smule er bedre end ikke at forbruge noget. Det optimale for forbrugeren er derfor at forbruge en smule i begge perioder. Intuitivt giver dette god mening, da forbrugers forbrug kan velvilligt være lavt, men der forbruges stadig på nødvendige forbrugsgoder som mad og drikke.

Keynes-Ramsey-reglen er givet ved:

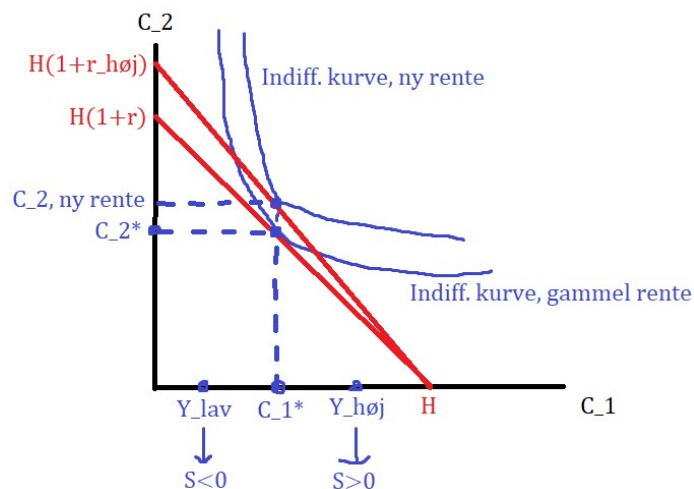
$$u'(C_1) = \frac{1+r}{1+\phi} u'(C_2)$$

Dette er en ligevægtsbetingelse. Betingelsen siger, at den marginale nytte i periode 1 skal tilsvare den forrentede marginale nytte i periode 2. Dette afhænger yderligere af tålmodighedsfaktoren, ϕ .

Er nytten højere i enten periode 1 eller 2 vil forbrugeren forbruge mere i den periode. Keynes-Ramsey-reglen siger dog, at nyttegevinsten skal i periode 1 skal være ækvivalent nytten ved at udskyde forbrug til periode 2.

16.3.4

På nedenstående figur er den konsolideret budgetrestriktion tegnet, for to situationer, hvorom det gælder at $S > 0$ og $S < 0$:

For et givent H hvor renten vokser, vil indkomsten generelt vokse, og påvirke periode 2. Hældningen på budgetlinjen er givet ved det relative prisforhold mellem forbrug i periode 1 og periode 2, som er givet ved renten (omkostning ved at forbruge i periode 1), mere præcist som $-(1+r)$. Ved en højere rente bliver opsparingen forrentet stærkere, som giver anledning til større forbrug i periode 2. Dette skyder budgetlinjen opad på andenaksen, men forholdes konstant på førsteaksen.

16.3.5

Vi antager, nyttefunktionen er givet ved:

$$u(C) = \ln(C)$$

Hermed er det givet, at $\frac{\partial u}{\partial C} = \frac{1}{C}$. Gælder for både periode 1 og 2. Dette kan indsættes i Keynes-Ramsey-Reglen (KR-reglen):

$$\begin{aligned}\frac{1}{C_1} &= \frac{1+r}{1+\phi} \frac{1}{C_2} \Leftrightarrow \\ C_2 &= \frac{1+r}{1+\phi} C_1\end{aligned}$$

Det vides at $C_1 + \frac{C_2}{1+r} = H \Leftrightarrow C_2 = -(1+r)C_1 + (1+r)H$ Dette indsættes.

$$\frac{1+r}{1+\phi} C_1 = (1+r)H - (1+r)C_1 \Leftrightarrow$$

$$\frac{1+r}{1+\phi} C_1 = (1+r)(H - C_1) \Leftrightarrow$$

$$\frac{1}{1+\phi} C_1 = H - C_1 \Leftrightarrow$$

$$\left(\frac{1}{1+\phi} + \frac{1+\phi}{1+\phi}\right) C_1 = H \Leftrightarrow$$

$$\frac{2+\phi}{1+\phi} C_1 = H \Leftrightarrow$$

$$C_1^* = \frac{1+\phi}{2+\phi} H$$

For at finde C_2 indsættes dette i KR-reglen.

$$C_2 = \frac{1+r}{1+\phi} \frac{1+\phi}{2+\phi} H \Leftrightarrow$$

$$C_2^* = \frac{1+r}{2+\phi} H$$

Hvilket nu er ækvivalent med opgaveformuleringen. I forhold til forbrugsudjævning ses det, at nutidsværdien af al forbrugens indkomst indgår i begge perioder. Hermed vil en stigning i H påvirke begge perioder positivt. Hvorved forbrugeren forbruger mere i begge perioder.

1) For et givent H vil forbrugeren i periode 1 ikke ændre sig. Ændringen er lig med nul, $\frac{\partial C_1}{\partial r} = 0$, pga logiske præferencer. Ved disse udligner substitutions- og indkomsteffekten hinanden.)

2) For givent Y_1 og Y_2 vil en renteændring påvirke forbruget i periode 1 negativt. Dette kan ses, ved at udvide H med Y_1 og Y_2 .

$$C_1^* = \frac{1+\phi}{2+\phi} \left[Y_1 + \frac{Y_2}{1+r} \right]$$

Herfra ses det, at $\frac{\partial C_1}{\partial r} < 0$. Dette giver intuitivt god mening, da forbrugeren ved forbrugerens fremtidige indkomst bliver lavere, hvilket sænker incitamentet til at forbruge ens kapital.

16.3.6

Den optimale forbrugsplan, udtrykt ved S , findes ved følgende udregninger:

$$\begin{aligned}
S &= Y_1 - C_1 \Leftrightarrow \\
S^* &= Y_1 - C_1^* \Leftrightarrow \\
S^* &= Y_1 - \frac{1+\phi}{2+\phi} H \Leftrightarrow \\
S^* &= Y_1 - \frac{1+\phi}{2+\phi} \left(Y_1 + \frac{Y_2}{1+r} \right) \Leftrightarrow \\
S^* &= Y_1 - \frac{1+\phi}{2+\phi} Y_1 - \frac{1+\phi}{2+\phi} \frac{Y_2}{1+r} \Leftrightarrow \\
S^* &= Y_1 \frac{2+\phi}{2+\phi} - \frac{1+\phi}{2+\phi} Y_1 - \frac{1+\phi}{2+\phi} \frac{Y_2}{1+r} \Leftrightarrow \\
S^* &= Y_1 \frac{2+\phi}{2+\phi} + \frac{-1-\phi}{2+\phi} Y_1 - \frac{1+\phi}{2+\phi} \frac{Y_2}{1+r} \Leftrightarrow \\
S^* &= Y_1 \frac{2+\phi-1-\phi}{2+\phi} - \frac{1+\phi}{2+\phi} \frac{Y_2}{1+r} \Leftrightarrow \\
S^* &= Y_1 \frac{1}{2+\phi} - \frac{1+\phi}{2+\phi} \frac{Y_2}{1+r}
\end{aligned}$$

Hvilket er ækvivalent med opgaveformuleringen. For at vise at denne forbrugsplan, udtrykt ved S , opfylder kravet $S \geq \frac{-Y_2}{1+r}$, gøres følgende udregning:

$$\begin{aligned}
S^* &\geq \frac{-Y_2}{1+r} \Leftrightarrow \\
Y_1 \frac{1}{2+\phi} - \frac{1+\phi}{2+\phi} \frac{Y_2}{1+r} &\geq \frac{-Y_2}{1+r} \Leftrightarrow \\
Y_1 \frac{1}{2+\phi} - \frac{1+\phi}{2+\phi} \frac{Y_2}{1+r} + \frac{Y_2}{1+r} &\geq 0 \Leftrightarrow \\
Y_1 \frac{1}{2+\phi} + \frac{Y_2}{1+r} \left(1 - \frac{1+\phi}{2+\phi} \right) &\geq 0 \Leftrightarrow \\
Y_1 \frac{1}{2+\phi} + \frac{Y_2}{1+r} \left(\frac{2+\phi}{2+\phi} - \frac{1+\phi}{2+\phi} \right) &\geq 0 \Leftrightarrow \\
Y_1 \frac{1}{2+\phi} + \frac{Y_2}{1+r} \frac{1}{2+\phi} &\geq 0 \Leftrightarrow \\
\frac{1}{2+\phi} \left(Y_1 + \frac{Y_2}{1+r} \right) &\geq 0
\end{aligned}$$

Det ses fra ovenstående udtryk, at reglen er gældende, da udtrykket er strengt positivt givet vores parameterrestriktioner, og mulighed for at være lig med 0, som følge af nulreglen.

$$S^* \geq 0 \Leftrightarrow$$

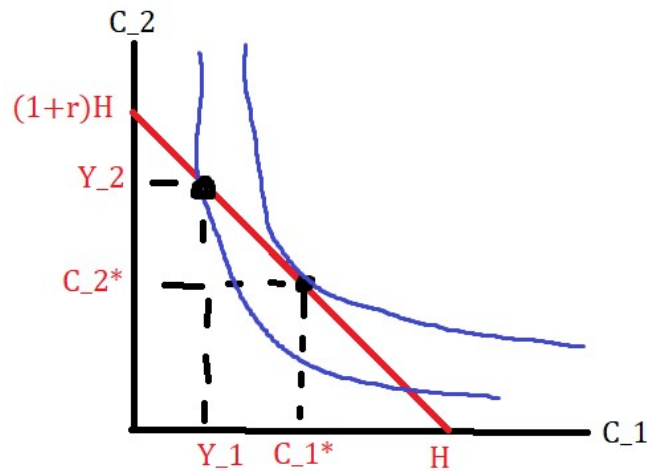
$$\begin{aligned}
Y_1 \frac{1}{2+\phi} - \frac{1+\phi}{2+\phi} \frac{Y_2}{1+r} &\Leftrightarrow \geq 0 \\
\frac{1}{2+\phi} Y_1 &\geq \frac{1+\phi}{2+\phi} \frac{Y_2}{1+r} \Leftrightarrow \\
Y_1 &\geq \frac{1+\phi}{1+r} Y_2 \Leftrightarrow \\
\frac{Y_1}{Y_2} &\geq \frac{1+\phi}{1+r}
\end{aligned}$$

Hvilket er ækvivalent ift. opgaveformuleringen. Udtrykket giver følgende forhold til for at spare op.

1. Hvis forholdet er relativt stort, $Y_1 > Y_2$, giver det incitament til at spare op, da man gerne vil forbrugsudjævne.
2. Hvis renten er høj giver det incitament til at spare op og forbruge i periode 2 fremfor 1.
3. En lav utålmodighedsfaktor. Er forbrugeren tålmodig er denne mere villig til at flytte forbrug fra periode 1 til periode 2.

16.3.7

I nedenstående punkt på figuren, gælder der at $C_1 > Y_1$, dvs. at $S < 0$, og forbrugeren er derfor låntager. Hvis forbrugeren kreditbegrænses, og ikke kan låne længere, bliver forbrugeren skubbet ned i $C_1 = Y_1$, da dette er tættest på situationen før. Dette resulterer i, at $S = 0$. I periode 2 vil forbrugeren derfor bruge hele Y_2 , jf. forbrugers budgetrestriktion. Derfor gælder der også, at $C_2 = Y_2$.

16.3.8

Vi havde optimal C_1^* fra tidligere (ikke kreditbegrænset forbruger):

$$C_1^* = \frac{1+\phi}{2+\phi} \left[Y_1 + \frac{Y_2}{1+r} \right]$$

Den partielle afledte med hensyn til indkomsten i periode 1 opstilles:

$$\frac{\partial C_1^*}{\partial Y_1} = \frac{1+\phi}{2+\phi}$$

Denne evalueres i $\phi = 0,03$:

$$\frac{\partial C_1^*}{\partial Y_1} = \frac{1+0,03}{2+0,03} = 0,507$$

Det ses her, at en marginal ændring i indkomsten i periode 1, kun vil øge forbruget i periode 1 med $\approx \frac{1}{2}$. Den resterende halvdel går til periode 2. I denne opgave observerer vi kun to perioder. Så fremt vi havde observeret 3 perioder, ville denne have været $\frac{1}{3}$. Mere præcist, for n perioder ville denne partielle afledte blive (under antagelse om $\phi = 0$):

$$\frac{\partial C_1^*}{\partial Y_1} = \frac{1}{n}$$

Det ses at $\phi > 0$, så bliver den marginale forbrugstilbøjelighed større i periode 1, da der inddrages at forbrugeren er utålmodig til en grad. Såfremt at forbrugeren er kredit begrænset, så vi opgave 7, at det optimale forbrug i periode 1 er lig med indkomsten i periode 1. Den partielle afledte bliver derfor:

$$\frac{\partial C_1}{\partial Y_1} = 1$$

En marginal stigning i indkomsten resulterer til en magentil marginal stigning i forbruget.

16.3.9

Vi observerer nu to slags forbrugere i økonomien. En andel λ som er tålmodige, og de resterende, $1 - \lambda$, som ikke er tålmodige. Dem som er utålmodige, er så utålmodige at de er kreditbegrænsede, og derfor bliver deres forbrug i periode 1 lig med deres indkomst i periode 1. Dem som er tålmodige har det optimale forbrug i periode 1, som vi udledte tidligere. Den samlede efterspørgsel i økonomien bliver derfor:

$$\begin{aligned} \bar{C}_1 &= \lambda C_1^* + (1 - \lambda) C_1 \Leftrightarrow \\ \bar{C}_1 &= \lambda \frac{1+\phi}{2+\phi} \left[Y_1 + \frac{Y_2}{1+r} \right] + (1 - \lambda) Y_1 \Leftrightarrow \\ \bar{C}_1 &= \left(\lambda \frac{1+\phi}{2+\phi} + (1 - \lambda) \right) Y_1 + \frac{1+\phi}{(2+\phi)(1+r)} Y_2 \end{aligned}$$

Det kan udledes, at forbruget i føreste periode afhænger positivt af indkomsten i både periode 1 og periode 2. Ved at differentiere dette finder den marginale forbrugstilbøjelighed i periode 1. FOC ift. Y_1 .

$$\frac{\partial \bar{C}_1}{\partial Y_1} = \lambda \frac{1+\phi}{2+\phi} + (1 - \lambda)$$

λ kan udledes til at være en vigtig faktor i den marginale forbrugstilbøjelighed. Jo flere folk, der er tålmodige og vil udskyde forbrug, jo mindre bliver effekten af stigninger i periode 1 indkomsten.
:)